

vagy elmegyek fényleni hónak az erdélyi
tetőkre, hol balladák himzett szoknyáit
fújja feketén éjjel a szél, mert szél
se fúj itt már!

fekszik hason utakon itt a napfény
és nagyokat mélázva vakarja farát.

Látod Édes, erről nem kérdezem, hogy milyen. Tudom gyönyörű. Ugy-e? Látod
mégis kérdem. De csak tőled Drága, hogy még jobban örüljek neki Drága te.

P É N T E K.

Írj sokat Drága Jóságom, igen? Most már nemsokára látlak Mindenségem. Még
annak a nyomorult tárgyalásnak is örülök, mert látlak.

Közli: RADNÓTI MIKLÓSNE

BUDAY GYÖRGY: RADNÓTI-ILLUSZTRÁCIO